

Irodalmi oldal

„Szeretet az Isten” - Mácz István 80 éves

Valódi találkozásaink a szívben történnek.

A szívben, mely központja fizikai valószínűknak és lelki életünknek, a láthatónak és a láthatatlannak. Gyönyörű az a megfogalmazás miszerint „a szív lakás, ahol vagyok, ahol élek, sémi vagy biblikus kifejezéssel, ahonnan elindulok”.

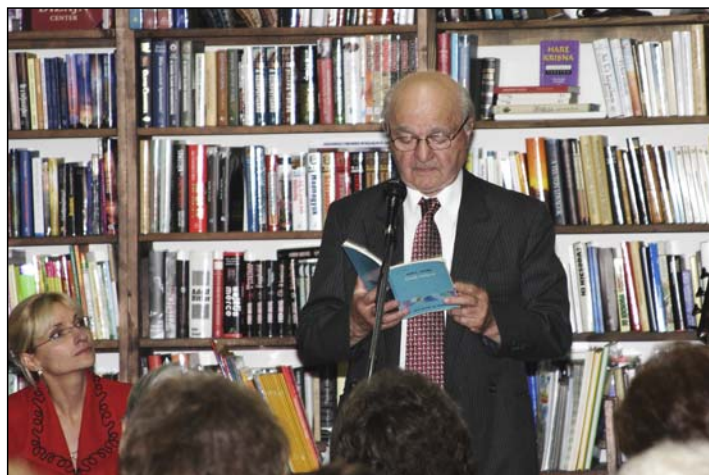
Rejtett központ, a döntés, az igazság, a találkozás helye. Döntéseink itt születnek, itt köteleződünk el az élet vagy a halál mellett, Isten képmásaiként itt éljük meg kapcsolatainkat embertársainkkal, önmagunkkal és Istennel. Hogy mi volt a tizenéves gyomai fiúnak, Mácz Istvánnak a szívében azon a nyári délutánon, amikor a Jézus Szíve-templom lépcsőjén lefelé haladva találkozott a Szeretettel? Nem tudjuk pontosan, de egy biztos: a Szeretet felfedte magát, megszólította, megérintette. Már korábban a templom csöndje, az imádság kegyelmi állapota előkészítette ezt a sorsfordító pillanatot, mely életre szólóan megajándékozta, erős vággyal a szívében: „Isten szeret minket, s el kell mondanom az embereknek, kiáltanom nekik: Szeressük az Istent!”

Élete is e szerint formálódott: az ötvenes években az egri Katolikus Hittudományi Főiskola hallgatója lett. Nehéz időkben, 1957-ben szerzett diplomát. Római katolikus lelkész-ként, hittanárként szolgált Izsákon, Kerekegyháza, Gödöllőn, Csongrádon, Újszilváson. Hosszú évek alatt érlelődött meg az az elhatározás, hogy Isten-szeretetéről társsal az oldalán, nem csak szóban, de írásban is beszélnie kell. Kérésére VI. Pál pápa a cölibátus kötelezettsége alól felmentette, házasságot kötött, három gyermeke született. Húsz éven át polgári munkakörben dolgozott, 1990-94 között Cegléd polgármestere volt, e város díszpolgárává is választották 2007-ben. Az újrainduló cserkészélet ceglédi vezetője, a KÉSZ helyi elnöke. Ez utóbbi szerevezettől megkapta 2006-ban a Szent Adalbert-émlékérmét.

Közösségi tevékenységei mellett írásai az élet nagy kérdéseire adott válaszok, Mácz István-i tömörséggel, az élő hit áradásával, elevenségével. Könyvei lelkesítő irodalmunk kincsei, melyek az emberekkel-gyermekekkel foglalkozók széles körének nyújtanak lelki táplálékot, munkájukhoz segítséget. Néhány ezek közül: Kísértés a jóra, Szép az Isten, Egészen szép vagy, Szívdobbanások, Élni vagy meghalni, Örülj velem!... és számos elmélkedő írása.

Szülőföldjétől, Gyomától nem szakadt el. Búvó pataként mindig is jelen volt életében. Esmélésében, látásában. Néhány éve megtapasztalhattuk magával ragadó személyiségét, amikor Gyomaendrőd közönsége találkozhatott vele az OMart szellemi műhelyében.

Nem régen ezt írta egyik levelében: „Az emlékek feltolulnak. Gyoma három tornyával fölfelé emelte szememet. A Kö-

Mácz István Gyomán, 2006-ban

rösök körbeöleltek. A Liget fái kísérték a futballpályára, máskor kanyargós ösvényei csaltak vakmerő bicikliversenyekre. De legszebb talán az ifjúgyermeki szívből kivirágzó szerelem, melyet a lombok alatt mosollyal viszonzott a nagy Ó. Az „első”. És ott születtek a barátságok, ideális eszmékért való együtt-lelkedés, munka – s mert egyházi jellegű volt -, izgalmas várakozás a rendőrségen. Nem volt véletlen, mert ha 14-15 évesen megtapasztalja az ember az igazságért való üldözést, könnyebb volt viselni később.

80 felé a jövő távlatai rövidülnek, az emlékezés messze képes visszanézni.”

Mácz István azóta – január 28-án – betöltötte a 80. születésnapja előtt egyik írásában így ír: „Nagyon igaz, „hatvan felé az ember már hazafelé tart”, és most már tudom, aki nyolcvan, az már a küszöbön áll... [...] Küszöbön áll, aki 80, naplemente és napkelte öleli...”

Két írásával köszöntjük: Isten éltesse sokáig!

Az Egy hivatás pillanata megérintettségének (gyomai) története; míg a Találkozom a Szeretettel? a bizonyosság, „Szeretet az Isten”, „Isten a Szeretet” bizonyosságának vallomása.

Polányi Éva